

Kultur

Jakob Jakobsen

Bedstemor kræver Hornsleth tilbage!

Den danske kunstner Kristian von Hornsleth udløste en mindre diplomatisk krise, da han i 2006 tilbød beboerne i en ugandisk landsby en gris eller ged i bytte for, at den tog navneforandring til Hornsleth. Hvordan er det gået for hans Hornsleth Village? Var det 'provo-kunst', eller mere et udviklingsprojekt?

Indbyggerne i Hornsleths landsby i Uganda var glade for at få grise og geder, men de havde ingen erfaring med dyrehold, så mange grise døde. Nu otte år efterer en dyrlæge blandt dem uddannet, og de ejer nu et kæmpedyrehold. Men regeringen forbød dem at hedde Hornsleth.

Jakob Jakobsen

🕒 10. oktober 2014

Annonce

■ Hvis Novo flytter til udlandet, lukker Danmark

Deltag i debatten

Det næste Danmark #dndk BØRSEN.

Annonce

Rejsetilbud fundet på [travelmarket.dk](#) [Se alle rejsetilbud](#)

Malta

- Afrejse 18.10.14 - 04.04.15
- Inkl. Feriehus
- 21 dage

Pris fra kr. 9.099,-

Hvis Hornsleth Village var et kunstværk, ville paletten være himmelblå, palmegrøn og lerhytterød. Men den er en rigtig landsby. Og jeg er kørt dertil sammen med den 36-årige Richard Mulondo, der blev tilknyttet projektet som frivillig, dengang den danske kunstner kom til byen i 2006.

Han fortæller, at det er regeringen, der har fjernet det karakteristiske skilt med teksten 'Hornsleth Village' i Ugandas nationalfarver rød, gul og sort, som Hornsleth plantede i grøftekanten, hvor asfalten slutter, og jordvejen begynder. Som erstatning har de opført et tjekpoint, der giver associationer til de gamle grænseovergange mellem Danmark og Tyskland. De kraftige metalpigge til at punktere bildæk er skubbet til side i dag.

»Regeringen regnede sig frem til, at projektet ville få fem millioner ugandere til at skifte navn til Hornsleth på fem år,« griner Richard.

»Det gjorde den skrækslagen, og inden længe blev vores landsby belejret af militær, politi og efterretningstjeneste. De var som besatte af at få opklaret, hvad det var, Hornsleth i virkeligheden havde gang i herude. Var han leder af en form for revolution? Djævletilbeder? Homoseksuel?!«

Denne landsby blev 'skabt' af den danske kunstner Kristian von Hornsleth i 2006, da han under parolen »Vi vil godt hjælpe dig, men vi vil eje dig« tilbød beboerne i den lille landsby Buteyongera et par timers kørsel fra hovedstaden Kampala en gratis gris eller ged i bytte for et navneskift til Hornsleth.

Det nåede 340 landsbybeboere at sige ja tak til, inden Ugandas daværende minister for etik, James Nsaba Buturo, satte sin fod ned og tvangsfærdiggjorde kunstværket. Han skrev et brev til det danske udenrigsministerium og bad dem gribe ind over for den fotoudstilling om projektet, som Hornsleth var rejst til Danmark for at åbne.

Til Hornsleth udstedte han via en række nationale og internationale medier en garanti om fængsling, hvis han kom tilbage til Uganda.

»Hornsleth er racist og gør grin med uganderne,« forklarede Buturo.

Det var den danske kunstner ikke tilfreds med.

»Afrikanere minder meget mere om os danskere, end vi går og tror. De elsker også at kneppe, æde og drikke, og de har meget den samme form for humor. De syntes, det var et sjovt projekt. Der er bare ingen, der spørger dem,« forsvarede han sig hjemme i København, hvor kritikken voksede.

»Folk, der er så fattige, kan ikke vælge at sige nej, og Kristian von Hornsleth er langtfra den første, der misbruger det,« lød kritikken fra den daværende politiske koordinator for Folkekirkens Nødhjælp og senere udviklingsminister Rasmus Helveg Petersen (R).

»Vi kender det fra folk, der bliver presset til at sælge deres krop, og folk, der bliver pålagt en bestemt religion for en bestemt ydelse. Det er alle folk, der er i en situation, hvor fattigdommen tvinger dem til at se bort fra det, der hedder personlig værdighed.«

Han mente også, at projekt teknisk set var helt hen i vejret.

»Hornsleth er en enmandshær. Han har ikke nogen til at sørge for, at disse dyr bliver givet til dem med det største behov og til nogen, der kan passe dem. Så rent teknisk er dette her også dybt problematisk. Han leger med noget uden at vide, hvad det er, han laver,« mente Rasmus Helveg Petersen.

Knyttede sammen

Richard beder mig holde ind til siden og peger på noget, der for mig mest ser ud som en stor vandpyt og fortæller, at det er landsbyens vandforsyning, før han giver mig et tegn til at fortsætte ned ad den mudrede, snoede jordvej mellem de slanke palmetræer og kaffebuske.

Han mener, at regeringen nok i lige så høj grad reagerede på landsbyens nye sammenhold som på den danske kunstners provokationer.

»Projektet knyttede os sammen. Det gav os en form for formål. En retning. Den helt ufattelige tro på fremgang, det udløste, gav os masse positiv omtale i medierne, og inden længe blev vi kontaktet af flere nabolandsbyer, som ville kopiere vores projekt. Senere fik vi henvendelser fra kongedømmerne øst og vest for vores.«

Han mener at mistænkeliggørelsen af kunstneren fra Nord bundede i helt andre forhold.

»De kunne ikke håndtere, at vi ville noget andet og mere her i livet.«

Udfordringerne

»Det var regeringen, der ødelagde det hele. Netop som jeg stod og skulle til Danmark og deltage i Hornsleths udstilling,« fortæller den 48-årige Regina Nakayenza og banker sin hakke i jorden.

Hun er i bare fødder og et stort skrud af en kjole med pufærmer, en såkaldt *gomesi*, så det er ikke så sært, at sveden pibler ned ad ansigtet på hende, da hun fortæller, at hun solgte sin gris for at skaffe skolepenge.

For hendes svigermor Mary Namayero kom grisen også til at blive afgørende. Hun solgte sin i kølvandet på en orkan, som hærgede landsbyen og ødelagde hendes hus. Hun er lam og sidder på et tæppe under et træ, hvorfra hun peger med sin krykke på et par plader blankt bølgeblik på taget af en lerklinet hytte.

Men at få mere langvarige effekter ud af donationen viste sig at kræve noget øvelse.

»Det var noget vanskeligere, end vi troede, at holde husdyr,« forklarer den unge Godfrey Mawanda og viser mig rundt på sin farm med omkring 15 grise for øjeblikket.

»Sygdomme og dødsfald hærgede, hvortil kom folks akutte problemer, som de blev nødt til at tage sig af. Det vanskeliggjorde projektets idé om at dele afkommet og få projektet til at vokse. Bestanden blev snarere mindre og mindre i de første år efter Hornsleth.«

Godfrey Mawandas gris og dens afkom har gjort det muligt for ham at spare nok sammen til at kunne tage en dyrlægeuddannelse.

»Nu arbejder jeg som frivillig dyrlæge her i landsbyen, og jeg vil mene, at vi har fået helt godt styr på det. Grisene grynter højere og højere,« griner han og sætter sig op på den scooter, han kan fremvise som et håndfast bevis på den fremgang, han har oplevet, fra fattig til farmer og frivillig dyrlæge.

Solgt sjæl?

Richard Mulondo forklarer, at projektet i sin nuværende form fungerer på den måde, at de har en fælles grisesti i landsbyen. Når en ny gris kommer til verden og er nået hen over dens første seks levemåneder, der er kritiske for dens overlevelse, bliver den foræret til den næste på ventelisten, hvorefter ikke mindst Godfrey Mawanda sørger for at se til den engang i mellem. Men hvad med deres æresfølelse, tænker jeg.

– *Har I ikke solgt jeres sjæl til den danske provo-kunstner?*

»Jeg forstår ikke den bekymring, for der var jo ingen, der blev købt her. Projektet var godt for begge parter. Hornsleth fik sit kunstværk, hvormed han ønskede at sende nogle signaler til den vestlige verden, som vi var lidt ligeglade med. Vi ønskede at forene os i en form for produktionsfællesskab under det samme navn i en fælles kamp mod fattigdommen,« siger han og tilføjer:

»Men jeg er ikke sur på de folk, som prøvede at forsvare os i mod den store hvide mand dengang, og

som var så hårde ved Hornsleth. De vidste jo bare ikke, hvad det var, dette projekt handlede om.«

Ligesom Richard, Godfrey, Mary og Regina har alle de andre landsbyboere, jeg møder, kun lovord til overs for den danske kunstner.

Deres 25 måder at udtale hans navn på bliver fulgt op af 25 måder at sige ham tak for hans hjælp for otte år siden. Mest udtalt flyder takken, ligesom den hjemmebrændte bananbrændevin, på den åbne plads midt i landsbyen.

Miriam Namayero, hvis alder fortaber sig i fortidens tåge, beder mig sige til regeringen, at de skal holde sig væk og se at få Hornsleth tilbage i en fart.

»Bedstemor kræver Hornsleth tilbage!« råber hun og banker sin stok så hårdt i jorden, at støvet står op i luften omkring hendes ben.

Hvem skifter navn?

Noget af det eneste, der ligger helt fast i forbindelse med et udviklingsprojekt, er dets indbyggede uforudsigelighed. En projektfortælling frembringes i fællesskab af flere parter, så dets plot kommer altid til at se lidt anderledes ud, end nogen af deltagerne hver for sig havde kunnet forestille sig på forhånd.

For landsbyboerne skete der det, at de i forbindelse med Ugandas skift til nye id-kort et par år efter Hornsleths afsked med landsbyen blev nægtet at beholde deres nye mellemnavne. Således er der den dag i dag ingen af landsbyboerne i Hornsleth Village, der hedder Hornsleth.

Til gengæld ser jeg, at Kristian von Hornsleth i sin mailudveskling med mig om denne artikel underskriver sig med navnet Kristian Birungi von Hornsleth.

Birungi, der betyder »godmodig« på det lokale sprog, var det nye mellemnavn, som landsbyboerne gav deres danske gæst på et af fællesmøderne.

 KUNST UDVIKLINGSBISTAND ETIK KRISTIAN VON HORNSLETH

Prøv information gratis i 4 uger – helt uforpligtende. Du får både adgang til hele information.dk, den trykte avis og e-avisen. Bestil her »

 Synes godt om Clara Hastrup, Tine Cleemann Hage og 405 andre synes godt om dette.

Kommentarer (6)

 Forsiden lige nu

'De kalder os power ladies'

Populær trods højredrejning

Når fortidens krig skaber mere debat end nutidens

[Vis flere artikler](#)

Finn Årup Nielsen, Anders Hald og Curt Jensen har anbefalet artiklen

Anbefal artikel

Kommentarer

Du skal være registreret bruger for at kommentere. [Log ind](#) eller [opret bruger](#) »

Anders Hald

🕒 10. oktober, 2014 - 16:29

Se... det er vel et eksempel på stor kunst... tak Kristian Birungi von Hornsleth...

curt jensen og Claus Madsen anbefalede denne kommentar

☆ Anbefal kommentar

Claus Madsen

🕒 10. oktober, 2014 - 19:43

Se det her er jo egentlig hvad en værdi debat burde handle om. At vi netop ikke har de samme værdier og at det faktisk er en god ting

.

☆ Anbefal kommentar

---

curt jensen

🕒 10. oktober, 2014 - 21:29

Sjovt og tankevækkende.

Et kunstværk der er overgået sig selv, forlyder det nærmest, idet det har udviklet sin egen dynamik ikke mindst igennem den venlige medvirken af den Ugandiske regering og dens sikkerhedstjeneste.

Man kunne prøve at tænke sig ind i, hvis det nu var en dansk udkantslandsby der skulle få et kinesisk eller arabisk navn, mon ikke PET og FET så ville udrykke med det samme?

☆ Anbefal kommentar

Dan Johannesson

🕒 11. oktober, 2014 - 09:02

Tak til journalist Jacob Jacobsen, for at gøre resultaterne af Hornsleths kunstværk tilgængelige, og dermed selv aktivt blive en væsentlig del af den samlede installation. Og hertil tak for at vise at seriøs journalistik også kan være særdeles morsom.

Vi er nemlig blot et fantastisk og meget morsomt skridt fra rokokoposten, men bare bedre, fordi at der her er tale om virkelige begivenheder, hvilket tilfører et vidunderligt grotesk og absurd strøg til den samlede fortælling.

Tak for at starte min dag med et godt grin, og en bekræftelse i min tro på at et menneske (og et par grise!) KAN gøre en forskel.

Thomas Borghus, curt jensen og Claus Madsen anbefalede denne kommentar

☆ Anbefal kommentar

Niki Dan Berthelsen

🕒 11. oktober, 2014 - 13:09

Jeg syntes egentlig at det er det samme vi gør på facebook .... vi sælger noget af vores person for at få en service til

gengæld.

Forskellen er vel at den service vi får kan bruges imod os og forrentes for ejerne løbende, imens de fik noget konkret, en gris for noget næsten ligegyldigt - et efternavn.

☆ Anbefal kommentar

odd bjertnes

🕒 11. oktober, 2014 - 17:12

se det var en rigtig negerkonge ... ;-D

Søren List anbefalede denne kommentar

☆ Anbefal kommentar

Følg avisen

- Facebook
- Twitter
- RSS

Læs avisen

Du kan læse Information, lige som du vil. På din mobil, tablet eller computer — og helt ude i skoven.

[Start her ›](#)

Om Information

Redaktion
Abonnement
Kontakt Information

Køb avisen

Information er det forum, hvor landets bedste hoveder diskuterer de mest presserende emner

[Få et godt tilbud ›](#)

Ansvarshavende chefredaktør: Christian Jensen | Dagbladet Information, Store Kongensgade 40C, 1264 København.
Telefon: 3369 6000 | CVR: 63058416
Privatlivspolitik | Jobs | iBureauet | Informations Forlag | Informations Venner | Skriv til os | Annoncer på information.dk